



ЩОМІСЯЧНА ХРИСТІЯНСЬКА ГАЗЕТА

Вічний Скарб

СПЕЦВИПУСК

www.lifeforce.com.ua

ЧУЖОЇ БІДИ НЕ БУВАЄ



Добро. Доброта.
Доброчинність...
Слова, що не мають ціни!
Чи ми розумієм величність
Бездонної їх глибини?

Микола Купрій



БІЛЬШЕ УВАГИ ХРИСТІЯНСЬКІЙ ПЕРІОДИЦІ!

Людині від віку властиво прагнути миру, добра та навчатися цій великій науці під керівництвом Духа Святого зі сторінок християнських книг та періодики. На цьому шляху потрібно кожному одразу визначитися: що варто читати зараз, що планувати для читання в наступному році, які книги, газети та журнали дарують вам розраду, надію, спокій, а які, навпаки, викликають мінливий настрій, хвилювання, гнів.

2



ГРЕХ ПРОТИВ СОВЕСТИ

Грех – поняття, як многим кажется, субъективное, но чувство вины делает грех объективным. Нарушенный Закон будет взыскать к совести человека совершенно реально. Всякому, делающему зло, Закон Божий выносит приговор. Можно не обращать внимания на этот голос, можно попытаться заглушить его, но все будет напрасно. Он будет преследовать человека и лишит его покоя. Если не внимать этому голосу, он будет преследовать до могилы, а потом свидетельствовать против согрешившего на Суде.

4



СЛАВНИЙ ДЕНЬ ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВОСУДДЯ

Чи насправді останній Суд буде страшним? Коли ж він відбудеться? Хто стоятиме перед Божим Судом і що буде матеріалом для розгляду справ? Як мені заздалегідь приготуватися до Небесного суду? Чи зможе на цьому Суді представляти мої інтереси кваліфікований Адвокат? Ви можете очікувати Небесного суду з упевненістю! Наш дивовижний Суддя – Бог, і Його мета – не засудити, а знайти найменший привід і причину для виправдання людини.

6



ГАРБУЗ – НАЙКОРИСНІШИЙ ОСІННІЙ ПРОДУКТ

Головним багатством гарбуза є бета-каротин – пігмент, який є провітаміном вітаміна А, потужний антиоксидант, має імуностимулювальну й адаптогенну дію. Помаранчеві сорти гарбуза містять навіть більше бета-каротину, ніж морква. Крім того, гарбуз багатий на вітаміни С, В1, В2, РР, Е. У ньому багато калію, кальцію, заліза, магнію, цинку, кремнію, фтору.

11

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

12

Молитва Антуана де Сент-Экзюпери



Господи, я прошу не о чудесах и не о миражах, а о силе каждого дня. Научи меня искусству маленьких шагов.

Сделай меня наблюдательным и находчивым, чтобы в пестроте будней вовремя останавливаться на открытиях и опыте, которые меня взволновали.

Научи меня правильно распоряжаться временем моей жизни. Подари мне тонкое чутье, чтобы отличать первостепенное от второстепенного. Я прошу о силе воздержания и меры, чтобы я по жизни не порхал и не скользил, а разумно планировал течение дня, мог бы видеть вершины и дали, и хоть иногда находил бы время для наслаждения искусством.

Помоги мне понять, что мечты не могут быть помощью. Ни мечты о прошлом, ни мечты о будущем. Помоги мне быть здесь и сейчас и воспринять эту минуту как самую важную.

Убереги меня от наивной веры, что все в жизни должно быть гладко. Подари мне ясное сознание того, что сложности, поражения, падения и неудачи являются лишь естественной составной частью жизни, благодаря которой мы растем и зреем.

Напоминай мне, что сердце часто спорит с рассудком. Пошли мне в нужный момент кого-то, у кого хватит мужества сказать мне правду, но сказать ее любя!

Я знаю, что многие проблемы решаются, если ничего не предпринимать, так научи меня терпению.

Ты знаешь, как сильно мы нуждаемся в дружбе. Дай мне богатую фантазию, чтобы в нужный момент, в нужное время, в нужном месте, молча или говоря, подарить кому-то необходимое тепло.

Сделай меня человеком, умеющим достучаться до тех, кто совсем «внизу».

Убереги меня от страха пропустить что-то в жизни. Дай мне не то, чего я себе желаю, а то, что мне действительно необходимо.

Научи меня искусству маленьких шагов.



Більше уваги християнській періодиці!

Директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай



Друзі! Ми живемо в особливий час, коли треба бути на сторожі, постійно пильнувати, щоб нас не обманули, щоб не стати жертвою інформаційної нісенітничі та вигадок. Адже телебачення, радіо, Інтернет слугують не лише на добро. Чимало друкованих джерел – газет, журналів, книжок – покликані здійснювати руйнівну роботу в розумі та серцях людей, спустошувати їхні душі, а головне – позбавляти їх вічності.

Слово Боже свідчить, що людина останнього часу – бідна, гола й сліпа. І в цьому винні ми самі: не тим захоплюємося, не туди ходимо, не те читаємо! Я щиро дивуюся, коли бачу палаци, заповнені тисячами, а то й десятками тисяч глядачів, які слухають примітивні пісні чи недолугі жарти, а зали для євангельських зустрічей напівпусті. Існує прямий зв'язок між тим, що людина полюбляє, споглядає, читає, і тим, як вона живе. Ви, мабуть, спостерігали: якщо жінка постійно передплачує журналі мод, то в житті вона демонструє лише нове вбрання; якщо газети з кулінарними рецептами – то усі її інтереси зосереджуються навколо піржків. І те, й інше не погано, проте вузьке коло інтересів характеризує людину як особу обмежену. Адже однобічний погляд на життя, як правило, знищує інтерес до пошуку відповідей на запитання про його зміст. Візьміть будь-яку світську газету чи журнал. Там можна знайти декілька серйозних повідомлень про події сьогодення. А далі? Ви неодмінно зіткнетеся зі страхіттями буття: хтось когось обманув, убив, спровокував на погані вчинки. Тут знайдете популярну астрологію, гороскопи, бездоказову теорію еволюції. Тут в усій своїй «красі» описані екстрасенси, чаклуни та ворожити. Про який зміст життя може йти мова, якщо дорослі, молодь і діти споглядають те, що може призвести їх до загибелі?

Зовсім іншою є християнська преса. Це свобода від гріха в Законі Десяти Заповідей. Це переконлива біблійна оповідь про створення світу Богом, це пізнавальна та виховна роль Слова Божого. Християнська газета чи журнал – це чисте повітря без нікотину, це тверезий розум без алкоголю і наркотиків, це святість сімейного союзу, це любов до Бога та ближніх. І тоді постає питання: чому б сьогодні не піти за порадою Божою, чому б разом з Давидом не сказати: «Сумнівне ненавиджу я, а Закона Твого покохав» (Псал. 119:113)?

Наш час кинув нам чимало викликів. Те, що вчора було історією, сьогодні стало реальністю. Війна, смерть, масове переселення людей зі східних областей – таке сьогодення. Однак за будь-яких обставин треба підтримувати один одного. А заспокоювати, полегшувати горе, хвилювання здавна вмів Слово Боже, сила якого невимовна. І це тому, що стежить за виконанням Свого Слова Сам Бог. У книзі пророка Єремії 1:12 написано: «...Я пильную Свого слова, щоб справдилось воно».

Людині від віку властиво прагнути миру, добра та навчатися цій великій науці під керівництвом Духа Святого зі сторінок християнських книг та християнської періодики. На цьому шляху потрібно кожному одразу визначитися: що варто читати зараз, що планувати для читання в наступному році, які книги, газети та журнали дарують вам розраду, надію, спокій, а які, навпаки, викликають мінливий настрій, хвилювання, гнів.

Дехто говорить, що в цей період нестабільності слід зосередитися лише на інформації із соціальних джерел. Однак, дорогі, хочу вас запевнити, що саме зараз нам потрібна християнська преса, нам потрібне Євангеліє в житті, на ділі й удома на столі. Ця література навчить нас розуміти волю Божу, Його доброту. Пригадаймо біблійну

оповідь про вихід народу ізраїльського з Єгипту. Чудеса Божі та Його любов були безмірні, але Його милості швидко забувалися, люди грішили, постійно нарікали на Бога та Мойсея. Ціна гріха була також високою – проказа Маріям, смерть роду Корея, змії, моровиця, поразка народу. Та Мойсей швидко зреагував – наказав Аарону взяти кадило та вогонь із жертівника й очистити громаду.

Дорогі читачі, сьогодні ми бачимо серйозні втрати в нашій країні. Бог дав нам незалежність, вивів з рабства атеїзму, відродилася віра, відкрилися храми, але, на жаль, життя наше суттєво не змінилось. Ще й досі існує розпуста, наркоманія, алкоголізм, ворожбицтво – і це далеко не повний перелік того, що ми чинимо, вдаючись, ніби нічого поганого не робимо. Ми дуже поблажливі до себе й вимогливі до інших. Говорячи про вільну Україну, обкрадаємо вдів і сиріт вимогами хабарів, боремося за рідну мову, але часто користуємося брудною, нецензурною лексикою. Хто ж заважає нам жити по-Божому, за Його Законом і правдою?

Сьогодні ми, як говорить Дух пророцтва і Біблія, живемо в останній час, бачимо надзвичайні сцени боротьби добра зі злом. Людство втягнуте поза його бажанням у таємну боротьбу диавола й армії нечистих духів з метою затьмарити розум людей, щоб вони не шукали дороги до Неба. Часто цьому допомагає світська література, публіцистика, Інтернет, періодична преса. Тож будьмо розбірливими в цьому життєво важливому питанні!

Слід сказати, що все-таки немало людей в Україні вибирають для читання саме християнську пресу. Це робить їм велику честь.

Хай Господь і надалі допомагає нашим читачам бути переможцями у світі гріха, завжди обирати найкраще, і тоді день Другого приходу стане тріумфом для тих, хто досліджує Слово Боже.

НЕБО

«Гордый человек! Чего он хочет? Небо ясно. Под небом места хватит всем. Но постоянно и напрасно Один враждует он. Зачем?»

Ці роздуми з'явилися в російського поета М. Ю. Лермонтова саме тоді, коли розпочалася війна на Кавказі. Я уявляю його з похиленою головою, військовим кашкетом у руках. На землі лежать тіла вбитих товаришів, з якими лише годину тому розмовляв, жартував, можливо, навіть ділився своїми планами. І що ж тепер – розпач, депресія?

Абсолютно ні! Тому що «небо ясно» і напрочуд синє, і глибоке, і прекрасне. Таке загадкове, привабливе, велично спокійне, незворушне та грізне під час бурі.

О людино! Та зупинись же ти у своїй марноті. Подивися навколо... на це бездонне і синє небо.

Хочеться сказати про це всім людям сьогодні. Благаю, зупиніться! Погляньте: небо ще посилає нам свій поцілунок через кольори, форми, вечірні серпанки та ранкові тумани. Небо любові – у твоїх і моїх очах. Мені здається, що ця істина завжди актуальна, навіть тоді, коли людину заганяють на край прірви, коли вона у відчаї або чорній печалі. Погляд у небо відроджує, надихає і веде до вічності... Моя молитва до Бога про те, щоб Він відкрив усім людям красу неба і гармонію створеного Ним Усесвіту.

**Микола Мозговенко,
Житомирська обл.**



НАВІЩО ВІЙНА?..

Віктор Алексєнко



У Біблії написано, що нашими прабатьками є Адам і Єва. Святе Письмо говорить: «Створив Він з одного весь людський рід» (Дії 17:26), тобто всі ми – родичі. І оскільки ми найближчі на світі люди, то повинні дружити одне з одним, любити одне одного і радіти, коли інший щасливий, коли він має благополуччя і успіх. Однак скажіть, будь ласка, що легше в цьому житті: плакати з тими, що плачуть, чи радіти з тими, хто радіє? Коли людина плаче, нам неважко поспівчувати їй і поплакати разом з нею. А коли вона радіє... А раптом вона виграла в лотерею, а раптом у неї успіх у бізнесі? Ось як радіти з таким людьми? На жаль, ми сьогодні спостерігаємо сумну картину. У нашій величезній людській сім'ї дуже багато біди та горя. Незважаючи на те, що всі ми родичі, ми часто ображаємо одне одного, засмучуємо і робимо боляче.

Сьогодні ми, на жаль, не є тими людьми, які можуть радіти успіху ближнього. Найжахливіший винахід людської сім'ї – це війна. Війна – це час, коли можна безкарно вбивати. Найголовніше – «перейменувати» людину, щоб це не був просто Віктор або Степан. Назвіть його негідником і вбивайте – ніхто вам за це й слова не скаже. Часто повторювані дії стають звичними – так влаштована наша свідомість. Натиснувши один раз на курок, подолавши психологічний бар'єр, людина потім натискає на курок удруге значно легше і простіше, з'являється азарт, вона отримує від цього задоволення. Снайпери рахують, скільки вони «зняли» людей в таборі противника. Ви, напевно, пам'ятаєте фільми про Велику Вітчизняну війну, які виховують патріотизм. Що означали п'ятнадцять зірочок, намальованих на крилі літака? Вони означали, що збито п'ятнадцять ворожих літаків. Ніхто не замислювався, що там, за кожною зіркою, не тільки ворожий літак, а також льотчик, у якого є сім'я, любляча дружина, діти. Найголовніше – «перейменувати» людину, назвати ворогом, і тоді можна її бити, вбивати, катувати. Ось що придумала людська сім'я! І що найстрашніше: хто більше вбив, той і кращий! За це не тільки не карають, але навіть дають нагороди. Це наш світ, у якому ми сьогодні живемо.

Я часто думаю про те, як поводити себе християнам у тих обставинах, які сьогодні стали реальністю в нашій країні. Війна стала частиною нашого життя, особливо тих людей, які живуть на сході України. Серед усіх цих подій ми вже чули багато слів: хороших, поганих, співчутливих, слів прокльонів, правдивих, брехливих, усяких. Сьогодні кожен може висловитися з приводу всього того, що відбувається. Однак як повинні поводити себе християни? Чію сторону повинні займати? Якою має бути моя позиція? Кого я повинен засуджувати? Кого повинен проклинати? Кому повинен бажати смерті? Ким я повинен бути? Це

не беззмисловні запитання, адже сьогодні ми, на жаль, спостерігаємо, як не тільки регіони країни діляться за політичними поглядами, родини діляться! Люди, які народилися в одній родині, але волею долі живуть на різних територіях, перестають спілкуватися. Що дає їм право ненавидіти один одного? Ви знаєте, сьогодні немає нестачі в чомусь поганому, але є великий дефіцит у хорошому. Як стати патріотом, які почуття в собі виховувати? Мені хотілося б звернути вашу увагу на три речі, які віруючі люди повинні робити, бо Бог нам це велить.

Незмінні супутники війни – це сироти, біженці, це зруйновані будинки, це відсутність необхідних коштів для проживання. Коли пророк Ісая в давні часи спостерігав за життям і поведінкою свого народу, він сказав прості, але важливі слова: «Щоб вламати голодному хліба свого, а вбогих бурлаків до дому впровадити? Що як побачиш нагого, – щоб вкрити його, і не сховатися від свого рідного?» (Ісаї 58:7). Це велике доручення дав Господь через пророка. Сьогодні перше завдання, яке повинні виконувати люди, які люблять Бога, – це допомагати суспільству. Церкви різних деномінацій і віросповідань, різні релігійні організації з моменту серйозних протистоянь були найактивнішими. По можливості вони допомагали біженцям виїжджати з окупованих територій, підтримували, чим могли. Вони часто роблять це так, що мало хто про це знає, бо дотримуються принципу: «Хай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права рука» (Матв. 6:3).

У Євангелії від Матвія 25:33–40 розповідається, як Ісус Христос, коли прийде у славі, ділитиме народи на овець і козлів. «І поставить овець праворуч, а козлів – ліворуч. Тоді Цар скаже тим, що праворуч: Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від сотворення світу! Бо голoduвав Я, і ви дали Мені їсти; спраглим був, і ви Мене напоїли; чужинцем був Я, і ви Мене прийняли; не мав одягу, і ви мене зодягли; хворів, і ви Мене відідали; у в'язниці був Я, і ви прийшли до Мене... Запевняю вас: те, що зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені» (в. 33–36, 40). Ми живемо в той час, коли ці слова Господа – це не просто побажання, це не просто слова добрих намірів, а слова, без яких наше сучасне українське суспільство не виживе! Нам потрібно об'єднати наші зусилля, і тоді ми зможемо надати велику допомогу. Наше головне завдання – надання допомоги тим, хто її особливо потребує.

Друге завдання, яке ми повинні усвідомити і виконувати, – це реабілітація суспільства. Ви знаєте, що нинішня ситуація породжує багато конфліктів. Це війна людини між почуттями і розумом. Одні люди реагують на слова і дії на рівні почуттів. Інші реагують на рівні розуму. Сказати, хто з них має рацію, – складно, це залежить від обставин, у які люди по-

трапляють. Звичайно ж, ми реагуємо почуттями на образи, біль, гнів. Саме тому в посланні Якова 1:19 сказано: «Знайте, мої улюблені брати: кожна людина нехай буде швидка до слухання, стримана в словах, повільна на гнів». Чи можна стримати гнів? У такі моменти необхідно постійно вмикати розум. З іншого боку, якщо людина бачить біду, як їй реагувати? Хто швидше допоможе: той, хто вмикає розум, чи той, хто керує почуттями? Звичайно, другий!

Дорогі друзі, ми сьогодні по-різному реагуємо на події, що відбуваються. Хтось заходить на сторінки соціальних мереж і читає коментарі, які викликають негатив, розпалюють ненависть. Християни перебувають сьогодні в суспільстві, яке потребує реабілітації. Ви, напевно, знаєте, що таке посттравматичний синдром. Кожному водієві відомо, що відбувається зі свідомістю, коли йому вдалося уникнути аварії. Він постійно уявляє, що могло б статися. Сьогодні в нашому суспільстві непроста психологічна атмосфера. Додайте до цього багатьох біженців, у яких немає роботи і які втратили житло. Вони приїжджають в інші міста, але не завжди їх приймають з любов'ю і радістю. Тому ми повинні бути тією групою людей, які допоможуть їм у процесі реабілітації.

У Матв. 11:28 Ісус каже: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!». Таких втомлених і обтяжених сьогодні в нас у країні сотні тисяч. І нам необхідно мати у своєму серці мир, необхідно просити у Господа сил і терпіння, щоб ми могли допомагати нужденним. Христос каже: «Навчіться від Мене бути лагідними та покірними серцем».

Третя важлива і, напевно, найважча задача, яку ми повинні виконати в сучасному світі, – бути миротворцями. Це не кожному під силу. Важливо підкреслити, що ні Верховна Рада, ні комітети найрізноманітніших рівнів, ні інші організації не зможуть помирити суспільство. В основі кожного примирення лежить прощення, а на законодавчому рівні не можна прийняти таке рішення.

У наш час у суспільстві діє закон справедливої компенсації. Це, з одного боку, правильно, оскільки навіть Біблія говорить: якщо ви заподіяли комусь шкоду – відшкодуйте. І не просто відшкодуйте, а ще додайте п'яту частину, наче компенсуючи моральну шкоду. Однак, враховуючи масштаби збитку в нашій країні, ми всі розуміємо, що очікування справедливої відплати або справедливої компенсації може тривати роками. Ми потребуємо, щоб хтось не просто викрикував гасла, а щоб почався шлях зіцнення серця, в основі якого лежить прощення. І крім людей, які знають і люблять Бога, цього не зможе зробити ніхто. Господь саме на нас покладає це завдання: бути серед тих, хто допоможе стражденним пробачити і знайти мир.

Один пастор розповідав, як із церкви на його очах вивели двох його синів. Їх більше живими не бачили. Їх не просто вбили, а ще й спалили. І ось родина отримала два обгорілих тіла своїх дітей. І служитель сказав: «Я зрозумів, що не зможу жити далі в цьому світі з бажанням помститися, з ненавистю до тих, хто вбив моїх дітей. Я прийняв рішення пробачити». Коли я слухав його історію, то зрозумів, що без Христа, без сили, яку може дати тільки Бог, на такий крок зважитися просто неможливо.

Історія надає безліч фактів того, що після кровопролитних воєн настає не менш складний період, не менш складний час, навіть якщо військові дії вже припинилися. Необхідно жити далі в цьому світі. Як жити? Як пробачити? Як помиритися, як не боятися один одного? Як не проклинати один одного? І в цьому повинні допомогти ми, християни, проповідуючи Ісуса Христа, Котрий дарує мир, любов, турботу і радість людському серцю, незважаючи на обставини.

Насамкінець мені б хотілося згадати оповідання Валентини Осєєвої про друзів. «Жили-були в одному будинку

Новий одяг

Люди, наче примари, блукають
У лахмітті гріха, суєти.
І найбільше земного шукають,
Ніби нічого їм одягати.

Бо вже звикли так жити у світі,
Що немов брудна річка тече.
Чи не знають в гріхів розмаїтті:
Одяг є і на їхнє плече?

Чи не чули: є Той, Хто в любові
Виткав одяг чудовий для всіх?
Шати правди існують святкові,
Дасть Бог кожному в обмін на гріх.

Лиш потрібно душі забажати
Попалити лахміття в огні,
Одягнутись в Ісусові шати,
Що здобуті для людства в борні.

Бережіть чистий одяг від бруду,
Даний він для святої мети:
Щоб самим не боятися суду
І для вічності інших спасти.

Неля Ситарук



Афоризми

Хто сповнений милосердя, неодмінно має мужність (*Конфуцій*).

Якщо нагодуєш убогого, вважай, себе нагодував. Таку властивість ця річ має: те, що ми даємо, до нас повернеться (*Іоанн Златоуст*).

Ми занадто часто доручаємо людей милості Господа і занадто рідко самі проявляємо милосердя (*Джордж Еліот*).

Хіба милосердя не повинно проявлятися з особливою силою саме там, де особливо глибоке падіння? (*Віктор Марі Гюго*).

Джерелом зла є марнославство, а джерелом добра – милосердя (*Франсуа Рене де Шатобріан*).

Істинне милосердя не обмежується людиною (*Мануель Гонсалес Прада*).

Милосердя полягає не стільки в матеріальній допомозі, скільки в духовній підтримці ближнього. Духовна ж підтримка передусім не в засудженні ближнього, а в повазі до його людської гідності (*Лев Толстой*).

Повчання знаходиш у житті частіше, ніж розраду (*Георг Ліхтенберг*).

Коли стикаєшся з людиною в горі, втішай її словом, оскільки рана кровоточить навіть тоді, коли до неї торкаються долонею (*Юлій Віктор*).

хлопчик Ваня, дівчинка Таня, пес Барбос, качка Устина і курча Босько. Коли вони сиділи на лавці, Вані стало нудно, і він смикнув Таню за косичку. Дівчинка розсердилася і хотіла дати здачі. Проте хлопчик був великим і сильним, тому Таня вдарила ногою Барбоса. Пес образився і хотів укусити її, але не посмів, адже вона – господиня. Тоді Барбос хапнув Устину за хвіст. Качка хотіла вдарити дзьобом курчатко, але передумала. Вона виявилася розумнішою за всіх, тому що вирішила не ображати того, хто слабший за неї. І коли кожен шукав того, хто дурніший, Ваня озирнувся, але ззаду нікого не було». Дорогі друзі, у цій дитячій історії показано, що починати сварку або бійку соромно, навіть якщо ви сильніші фізично. Однак ви розумніші та сильніші духовно, якщо можете зупинити свій негатив і зробити правильний вибір. Наше завдання – бути тими людьми, які допомагають суспільству в реабілітації і які прокладають стежку до серця з примиренням і прощенням.

Попрошу в молитві Бога

Попрошу в молитві Бога,
Щоб Він мудрість дарував
І завжди на допомогу
Духа Свого посилав.
І до Господа з проханням
З чистим серцем я звернусь,
Щоб характер нам Христовий
Переїняти всім вдалось.

Валентина Онишук, Вінницька обл.



Зв'язок

Коли розлучаються люди,
Втрачають надовго зв'язок,
Нехай їм утіхою буде
Простий телефонний дзвінок:
«Як справи? Я дуже сумую.
Тебе хочу бачити знов».
Нехай кожен з нас пам'ятає:
Скорочує відстань любов.
В житті і для християнина
Є спосіб з'єднатися з Тим,
Для Кого є цінна людина.
І він є доволі простим.
Молитва – природна потреба.
Сердечні та щирі слова
Відкриють дорогу у небо
І будуть творити дива.

Неля Ситарук



Прапор

Ким були вибрані вони –
Два кольори на нашій стязі,
Що втамувать нараз змогли
Співучого народу спрагу?
То, може, давній бандурист
Перебирав струни думками,
Коли дороги повели
Поміж високими хлібами.
А чи романтик хлібороб,
Що від роботи утомився
І, взявши глечик з молоком,
В блакитне небо задивився.
Чи то дівча ішло в житах
І синь несло у чистих очках.
А чи в нічних піснях у прях
Стелилось поле у волошках.
Червоним вишили любов –
З'єдналися у щасті руки.
А чорна гілочка дібров –
То чорний труд і біль розлуки.

Алла Богуславська, м. Київ



Ольга Стасюк

«Распятие при Понтийском Пилате... С таким горестным обстоятельством связано имя римского прокуратора в памяти каждого христианина, какого бы он ни был исповедания. Прокуратором Понтием Пилатом подвергнут был Христос смертной казни, – свидетельствует римский историк Тацит... – Однако из всех светских и церковных правителей, на суд которых представлен был Иисус, Пилат выказал менее других злобы и ненависти, более других заботился, если не избавить Его от мучений, то по крайней мере спасти Ему жизнь».

Почему же он отдал невинного Человека на смерть, навеки заклеив свое имя позором и отвержением? Решающей причиной такого постыдного деяния стало продолжительное подавление голоса совести. Именно об этом данное исследование.

ПОДАВЛЕНИЕ ГОЛОСА СОВЕСТИ

Что происходит, если человек под влиянием чувств и желаний подавляет голос совести и поступает вопреки чувству долга? Фатальные последствия подобной тенденции отчетливо прослеживаются в судьбе Пилата.

ОПЫТ ПИЛАТА

Когда религиозная верхушка Иерусалима привела в преторию арестованного Иисуса, требуя Его распятия, одного взгляда опытного римского прокуратора было достаточно, чтобы безошибочно определить абсолютную невинность этого Человека. Он понял, что иудеи обвиняют Его по злобе и предубежденности (см. Мф. 27:18). Пилат знал свой долг. Справедливость требовала, чтобы Христос был немедленно освобожден. И прокуратор пытался это сделать, но видел, что не сможет при этом сохранить и свое почетное положение, и должность. Чтобы не потерять светскую власть, он решил пожертвовать жизнью невинного Человека. Совесть и чувство долга указывали ему один путь, а своекорыстие и выгода – другой. Шаг за шагом он заглушал свою совесть и пытался уйти от ответственности судить справедливо. Если бы Пилат проявил твердость и отказался судить Человека, который, как он видел, был невинен, он не сковал бы себя роковой цепью совершенного преступления и угрызений совести, которые мучили его до конца дней. Путь, избранный Пилатом, оказался для него фатальным... Терзаемый укорами совести, вскоре после распятия Христа Пилат покончил жизнь самоубийством.

ИДТИ ПРОТИВ СОВЕСТИ

«Имея веру и добрую совесть, которую некоторые отвергнувши, потерпели кораблекрушение в вере» (1 Тим. 1:19). Опасно не принимать всерьез священные требования совести. «Христианину небезопасно поступать против совести, – предупреждал Мартин Лютер. – Лучшее предпочтение смерти осквернению совести».

Поверните магнитную стрелку компаса в противоположную сторону. Что произойдет? Нарушается механизм, и теперь трудно определить, где Северный полюс. Стрелка изогнута или сломана, ей нельзя доверять.



Умышленное подавление голоса совести, указывающего на нравственные нормы или призывающего к исполнению долга, Библия определяет как грех против совести!

ГРЕХ ПРОТИВ СОВЕСТИ

(Совесть, ч. 2: Подавление совести)



ГРЕХ ПРОТИВ СОВЕСТИ

Грех против совести может быть как активным, так и пассивным. Если человек делает что-то вопреки голосу долга, голосу совести, руководимой Священным Писанием, это активный грех. Если же человек не делает добра вопреки чувству долга, если он знает путь истины, но не идет по нему, если долг призывает его делать, а он ничего не делает – это пассивный грех! «Итак, кто разумеет делать добро и не делает, тому грех» (Иак. 4:17). «Обличающая сила Закона Божьего распространяется не только на то, что мы делаем, но и на то, что мы не делаем... Нам надлежит не только воздерживаться от зла, но и учиться творить добро».

ГРЕХ ПРОТИВ СВЯТОГО ДУХА

Продолжительный грех против совести, называемой в Писании «чистой» или «доброй совестью», перерастает в грех против Святого Духа.

Во время ремонта нашего дома я с интересом наблюдала за возведением разделительной стены-перегородки. Мастер укладывал кирпич за кирпичом, стена росла, пространство между потолком и стеной уменьшалось. Еще один кирпич – и рука каменщика исчезнет. Я попросила его выставить руку через оставшуюся единственную щель и сфотографировала этот решающий момент.



Представьте себе, что по одну сторону стены находится Дух Святой, а по другую – человек. Кирпичи – это игнорирование голоса совести, через которую говорит Дух Святой, то есть грех против совести. Совесть говорит: «Не делай этого! Это зло!» А человек положил кирпич, подавил ее голос. И если в первый раз трудно бывает это сделать, во второй раз уже легче, в третий еще легче, а в четвертый – совсем легко.

А человек все продолжает класть кирпичи... Остался один последний кирпич! Что произойдет, если его положить? «Они... до тех пор заглушали голос совести, пока она уже не могла достучаться до огрубевшего сердца». Это и есть грех против Святого Духа, хула на Духа Святого. Этот грех назван в Писании непрощительным грехом. «Посему говорю вам: всякий грех и хула простятся человеку, а хула на Духа не простится человеку» (Мф. 12:31). Такой грех является непрощительным не потому, что Бог не хочет его простить, а потому, что Он не может этого сделать, поскольку человек не считает его грехом и не ищет прощения, ибо отгоро-

дился от Святого Духа и уже не слышит голос, обличающий его и призывающий к покаянию.

Совесть ожесточилась и стала невосприимчивой к голосу Духа Божьего. Святой Дух предостерегал, увещевал, обличал, но Его постоянно отвергали, отгораживались от Него очередным «кирпичом», вследствие чего Он огорчается и может навсегда покинуть такого человека.

А ведь все начиналось с первого кирпича, с первого маленького камешка, которым подавлялся голос совести. Стоит один раз поступить против совести, пренебречь высокими требованиями долга, и это станет началом обманчивого пути, ведущего в стан врага Бога и человека. Упомянув о подобной трагедии, Великий Психолог человеческой души – Христос – дает очень серьезное предупреждение: «С Богом шутить нельзя».

ПРОБЛЕМЫ ПОДАВЛЯЕМОЙ СОВЕСТИ

Ненадежность. Если всего один раз поступить против совести, она ослабевает. Достаточно только один раз пойти против голоса совести, один раз отвергнуть ее предупреждения, и вся жизнь может измениться. Один раз приневоленная совесть начнет «мутировать». Однажды проигнорированная совесть становится ненадежной, ей нельзя доверять.

Хорошему знакомому нашей семьи, служителю одной из протестантских церквей, мой муж задал вопрос:

– Как вы можете нарушать Заповеди Божьи, так много лет читая и проповедуя Писание?

– Вы знаете, совесть меня в этом не осуждает, – последовал ответ.

– Вы настолько доверяете своей совести? – удивился муж.

– Несомненно!

– Разве человеческая совесть достойна такого же доверия, как Писание?

Кто сегодня может быть уверен, что через его совесть всегда говорит Дух Святой? Не может ли так случиться, что голос, который человек воспринимает как голос Божий, голос Святого Духа, окажется голосом врага его души? Совесть не должна заменять собой ясное и определенное «так говорит Господь». Не всякая совесть вдохновлена и руководима свыше. Сатана может взять верх над непросвещенной совестью. Поэтому необходимо проверять ее Словом Божиим: «Ибо если сердце наше осуждает нас, то колыми паче Бог, потому что Бог больше сердца нашего и знает все» (1 Ин. 3:20). Только на таком условии мы можем определить, какого рода совестью обладаем. Самый важный вопрос: находится ли моя совесть в гармонии со Словом Божиим?

Чувство вины. Люди, которые идут против совести, мучаются под бременем вины. Чувство вины, или угрызения совести, – это боль погрешной совести, чей голос нарушен вопреки чувству долга. Чувство вины – это боль «согнутой стрелки» совести, это вопль, которым она протестует против насилия над собой. Поговорим об этом чувстве более подробно.

МОЛИТВА ЗА ВОРОГІВ, АБО ЯК ПОЛЮБИТИ ВОРОГА

Наталія
Царегородцева

«Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого і ненавидь свого ворога. А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, благословляйте тих, що проклинають вас, робіть добро тим, що ненавидять вас, і молись за тих, що кривдять і переслідують вас» (Матв. 5:43, 44).

Коли я вперше читала ці слова, то думала, що вони якісь несучасні. Які в наш мирний час у людини можуть бути вороги? І як молитися за них? Та тільки порівняно недавно я зрозуміла і почала застосовувати в житті слова Ісуса Христа. Я працювала секретарем у відділі соціального захисту населення, і в мене не склалися стосунки з одним з провідних фахівців відділу. Мені здавалося, що ніхто з моїх колег не ставиться до мене так суворо, як вона.

Окрім своїх основних обов'язків, я писала супровідні листи до всіх документів, які вона мені давала (чого я не робила в жодного іншого провідного фахівця нашого відділу), але ніколи не чула слів вдячності на свою адресу. Навпаки – докори у разі якоїсь неточності або невчасності, скарги начальству, догани. Коли вона заходила до мого кабінету, у мене всередині все стисалося, я чекала проблем. Дратувалася. Боялася. Вона мені справді не подобалася.

Щодня – стрес. Більше так бути не могло. Думала просто звільнитися, щоб більше не стикатися із цією людиною. Проте це не найкращий варіант, адже в цілому мені дуже подобалася моя робота, та й зарплата цілком влаштовувала. Що ж тоді робити?

Ось тут я і замислилася вперше в житті над тими самими словами з Біблії: «Любіть ваших ворогів». Невже моя, колега по роботі – мій ворог? З її ставлення виходило, що так. Вона мені точно не була другом. І спілкування з нею не приносило мені радості. Тоді я почала молитися про неї: «Моліться за тих, що кривдять вас». Я молилася за мого «ворога» під час роботи, дорогою на роботу і додому, молилася в церкві...

Пам'ятаючи слова Христа: «Благословляйте тих, що проклинають вас», я просила Бога, щоб їй, тій, що мене ображає, було добре. Щоб у неї був успіх у роботі.

Щоб їй вистачало грошей. Щоб її оточували люблячі люди. Щоб вона була щаслива в сім'ї. Щоб у неї було міцне здоров'я, хороші стосунки з колективом, оптимістичний настрій. Молилася і про себе – щоб я її не боялася, а любила, пам'ятаючи, що вона теж Боже дитя. Коли вона заходила до мого кабінету, я подумки просила Бога дати мені сил не зірватися, не нагубити їй, не розплакати від образи, а все достойно витерпіти. Я роздумувала про те, що щаслива, задоволена життям людина не псуватиме настрої усім навколишнім, зокрема й мені. Тому я часто молилася про її особисте щастя.

Упродовж місяця або двох мій щоденний страх перед цією жінкою змінився співчуттям і розумінням. Нарешті у мене було те, у чому вона мала потребу і що я могла дати їй – моя молитва! Мої добрі побажання, побажання благословень, духовних і матеріальних благ. Бог знав, що я, як християнка, згадаю, що за своїх ворогів потрібно молитися, – ось Він і допустив, щоб усе це сталося.



ЧУВСТВО ВИНИ

Положительный аспект. Как уникальные Божьи механизмы спасения человека! Господь использует чувство вины как часть Своего плана восстановления грешника в условиях грехопадения. В этих условиях не доведенное до крайности чувство вины – нормально, хорошее, спасительное чувство. Именно чувство вины – это первый признак развивающейся совести у детей. Здоровое чувство вины ведет к признанию, что мы – грешники, нуждающиеся в Спасителе. Оно появляется в результате работы Святого Духа, который не дает уснуть нашей совести. Без чувства вины мы не ощутили бы потребности в благом даре Иисуса Христа. Даруемое Богом чувство вины приводит к покаянию, лежащему в основе отношения с Христом.

Отрицательный аспект. Однако послушайте, пожалуйста, плохую весть о том же чувстве вины, или угрызениях совести: «Нет ничего мучительнее угрызений совести, которые не дают покоя ни днем, ни ночью».

Грех – понятие, как многим кажется, субъективное, но чувство вины делает грех объективным. Нарушенный Закон будет взывать к совести человека совершенно реально. Всякому, делающему зло, Закон Божий выносит приговор. Можно не обращать внимания на этот голос, можно попытаться заглушить его, но все будет напрасно. Он будет преследовать человека и лишить его покоя. Если не внимать этому голосу, он будет преследовать до могилы, а потом свидетельствовать против согрешившего на суде.

Чувство вины – самое ужасное бремя, реальное, невыносимое, рождающее страх и часто ведущее к депрессии. Вина вызывает физические и психические расстройства. Она подрывает защитные силы организма и выводит из равновесия разум.

Помните Пилата? О, если бы Пилат проявил твердость и отказался судить невинного Сына Человеческого! Насколько другой

могла бы стать его судьба! Путь, избранный Пилатом, громогласно взывает: всякий, кто идет на компромисс со злом, будет увлечен в густой, непроницаемый мрак вины.

Помните выстрел на даче? Люди лишают себя жизни, не вынося мучений великого инквизитора – собственной совести. Бремя вины их раздавливает.

Освобождение от бремени вины. Подобные люди достойны глубокого сожаления, и не только нашего, но и Божьего: «Наш Небесный Отец не желает, чтобы мы все время пребывали во мраке и угрызениях совести».

Какое восхитительное Евангелие! Богу ненавистны продолжительные муки совести грешника. Он предлагает гениально простой и единственный путь освобождения от вины – покаяние.



Именно через покаяние снимается и грех, и чувство вины. «Но я открыл Тебе грех мой и не скрыл беззакония моего; я сказал: "Исповедаю Господу преступление мои"; и Ты снял с меня вину греха моего» (Пс. 31:5). На отчаянный вопль грешников: «Что нам делать?» – звучит единственный ответ: «Покайтесь!» (см. Деян. 2:37, 38).

ЖЕРТВА У ВРАТ РАЯ

Уникальную иллюстрацию освобождения от бремени вины дают уже первые

страницы Священного Писания. «И сказал Господь Каину: почему ты огорчился? и от чего поникло лицо твоё? Если делаешь доброе, то не поднимаешь ли лица? а если не делаешь доброго, то у дверей грех лежит» (Быт. 4:6, 7).

Интересен альтернативный перевод последней фразы: «У дверей (то есть у ворот рая) лежит жертва за грех». Древнееврейское слово «хатта т» может означать как грех, так и жертву за грех. Другими словами: «Если тебя мучит совесть, там, у врат рая, есть жертва за твой грех, есть прощение, там можно сложить бремя вины и радостно поднять лицо!»

О драгоценное Евангелие! Насколько другой могла быть судьба человека, покончившего жизнь самоубийством на даче, насколько другим мог быть конец жизни Пилата, если бы они приняли эту драгоценную евангельскую возможность!

Дорогой друг! И сегодня Жертва еще лежит у «врат рая». Взгляд, обращенный на Голгофу, и два простых слова: «Господи, прости» – решают проблему мук совести. Послушайте, пожалуйста, Божественный ответ кающемуся грешнику: «То колыми паче Кровь Христа, который Духом Святым принес Себя непорочного Богу, очистит совесть нашу от мертвых дел, для служения Богу живому и истинному!» (Евр. 9:14).

Список использованной литературы

1. См. Фаррар Ф. Жизнь Иисуса Христа, с. 225.
2. См. Уайт Э. Желание веков, с. 728, 738, 732.
3. Уайт Э. Истинное возрождение, с. 50.
4. Уайт Э. Свидетельства для церкви, т. 5, с. 120; т. 8, с. 95.
5. См. там же, т. 2, с. 263; т. 3, с. 73; т. 5, с. 398; т. 2, с. 90, 91; Umusl. Charakter. Osobovosc, с. 265.
6. См. Уайт Э. Разум, характер, личность, с. 322, 323, 324; Желание веков, с. 330.
7. См. Хабенихт Д. Как помочь вашему ребенку по-настоящему полюбить Иисуса, с.89, 90.
8. Уайт Э. Желание веков, с. 223.
9. См. Уайт Э. Желание веков, с. 732, 738.
10. Уайт Э. Великая борьба, с. 477.

СЛАБКІСТЬ – НА ТРОНІ ГІДНОСТІ?

«Так говорить Господь: Хай не хвалиться мудрий своєю премудрістю, і хай не хвалиться лицар своєю хоробрістю, багатий багатством своїм хай не хвалиться!» (Єрем. 9:22)

Перебуваючи у відрядженні на одному з металургійних комбінатів України, я побачив дещо цікаве. Мою увагу привернули водійські двері одного самоскида марки «КамАЗ», що належав цьому підприємству. Двері вантажівки були прикрашені трьома однаковими малюнками, акуратно нанесеними через трафарет за допомогою фарби червоного кольору. У цих зображеннях зовсім неважко було вгадати силует... паротяга.

Мене дуже зацікавила причина появи цього малюнка. Мої думки та припущення перебив місцевий працівник, що опинився неподалік. Він помітив моє зацікавлення і пояснив, що водій, за яким був закріплений цей автомобіль, славився «талантом» створювати аварії із залізничним транспортом підприємства.

Багатьом відомо, що зі шкільної лави, що під час Другої світової війни радянські літаки-винищувачі були прикрашені такими знаками. На фюзеляжі можна було побачити ряд або ряди п'ятикутних зірок, що свідчили про кількість ворожих літаків, збитих пілотом винищувача. У цьому випадку, на відміну від першого, таке маркування свідчило не про розхлябаність, несерйозність, неуважність людини, а про її великий героїзм, подвиг, заслугу перед батьківщиною.

Я, як і чимало християн, пацифіст, але друга ілюстрація з минулого викликає в мене значно більшу симпатію, ніж перша.

У повсякденному житті нерідко відусюди можна чути, як люди виставляють напоказ свої слабкості та гріхи і навіть хваляться ними. Чоловіки з нахненням розповідають один одному про кількість випитого спиртного, про свої походи наліво. Жінки – про те, як їхні чоловіки беззаперечно потуркують усім їхнім забаганкам. Підлітки вихваляються конфліктами з батьками і недбалістю ставленням до них. Хтось намагається підтримувати імідж колишнього в'язня, хтось чваниться бійками і проблемами з поліцією, а хтось – великою кмітливістю в обмані інших. Зовсім неважко помітити, що мораль у сучасному суспільстві просто перевернулася з ніг на голову.

Значно жажливіше виглядає віруюча в Бога людина, яка з жаром і задоволенням розповідає іншим про своє кримінальне минуле, про свою минулу популярність серед представників протилежної статі, про свої недобрі вчинки та гріхи, які серед християн навіть «не повинні згадуватися», як одного разу сказав апостол Павло (див. Ефес. 5:3). Інша ж людина відчуває глибокий сором, згадуючи про прожитий час без Бога.

Тож нехай допоможе нам Господь бути стійкими та не мати звичок цього світу!

«Бо хто буде хвалитись, хай хвалиться тільки оцим: що він розуміє та знає Мене, що Я – то Господь, Який на землі чинить милість, правосуддя та правду, бо в цьому Моє уподобання, каже Господь!» (Єрем. 9:23).

Олексій Балахон, м. Краматорськ



Чи насправді останній Суд буде страшним? Коли ж він відбудеться? Хто стоятиме перед Божим судом і що буде матеріалом для розгляду справ? Як мені заздалегідь приготуватися до Небесного суду? Чи зможе на цьому Суді представляти мої інтереси кваліфікований Адвокат? Ви можете очікувати Небесного суду з упевненістю!

У вівторок, 1 травня 2012 року, в Оклахомі (США) стратили злочинця, двічі засудженого до вищої міри покарання за вбивство, скоєне ще 37 років тому. У вересні 1975 року Майкл Баскум Селсор разом зі своїм напарником вчинив збройне пограбування магазину в місті Талса, вбивши 55-річного власника. Злочинці заволоділи лише п'ятистами доларами й зникли в Каліфорнії, де через тиждень були заарештовані. 1976 року Селсору визнали винним у вбивстві першого ступеня й засудили на смерть. Кілька місяців опісля Верховний суд США визнав неконституційним закон Оклахоми про смертну кару, у зв'язку із чим покарання Селсору було замінено на довічне ув'язнення без права дострокового звільнення.

Та Селсор не погодився з вироким і через 22 роки (1998 року) подав апеляцію, у зв'язку з чим його попередній вирок був анульований, і над ним провели новий процес. За підсумками другого судового розгляду злочинець був визнаний винним у вбивстві з обтяжливими обставинами й повторно засуджений до смертної кари.

Чи правдивий суд? Чи враховано ним усі обставини справи? У сучасній судовій системі існує дві головні проблеми. Перша: підкупність та викривлення правосуддя. Друга: навіть попри найщиріші наміри судового колективу – слідчих, прокурорів та суддів – вони не знають до кінця правди, оскільки не були на місці злочину і не можуть читати думки звинуваченого, свідків та адвокатів. Тому несправедливо звинувачені роками та десятиліттями чекають на виправдання та реабілітацію доброго імені. Будьте певні: на Землі, де світом правлять гроші, навряд чи хтось дочекається остаточної справедливості.

Проте є Той, Хто править Усесвітом і Землею, – наш всесильний Бог Творець. Ось саме Він і повернеться для відновлення цілковитої правди.

Чи погодилися б ви з думкою, що народження – це наче вступ до вищої академії, життя – немов навчання, смерть – канікули, а Суд – останній екзамени?

Що ви відчуваєте, коли отримуєте повідомлення з'явитися до суду, навіть якщо знаєте, що невинні? Або вас викликають як свідка, а не підсудного. А якби розглядалася ваша справа, що творилося б у вашій душі?

Чи чули ви колись у дитинстві вислів: «Страшний Божий Суд», коли Господь остаточно помститься мільйонам землян? Таке уявлення про Суд не відповідає біблійному опису, це язичницьке трактування Суду.

Ми маємо знати біблійний погляд на те, яким насправді буде Божий Суд! Поставимо Богові сім важливих запитань, на котрі Він відповість нам зі Святого Письма.

ПЕРШЕ ЗАПИТАННЯ:

Хто повинен з'явитися на Божий суд і чи можливо від нього відкупитися?

Адже гроші вирішують усе! Чи не так? Читаємо в Євангелії: «Бо всі ми маємо з'явитися перед судовим престолом Христа, щоб кожний одержав згідно з тим, що в тілі робив: добро чи зло» (2 Кор. 5:10). Отже, Бог говорить, що на цей суд молоді йдуть бадьорим спортивним кроком, старі – кульгають на своїх палицях, багаті йдуть на розкішних «Мерседесах» та «Кадилаках».

Також йдуть на суд і грішники, котрі хваляться своїми беззаконнями та розпустою. Це буде день звіту всіх мешканців, які коли-небудь жили на нашій Землі. Апостол Павло пише: «І так, як призначено людям раз умерти, а потім суд» (Євр. 9:27).

Як бачите, після смерті нічого вже змінити неможливо!

6 травня 2010 року 32-річному хорвату Горану Тунычу, захисникові клубу «Мла-

СЛАВНИЙ ДЕНЬ ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВОСУДДЯ

«Бо всі ми маємо з'явитися перед судовим престолом Христа, щоб кожний одержав згідно з тим, що в тілі робив: добро чи зло» (2 Кор. 5:10).



дость», на 35-й хвилині матчу з командою «Хрватські Сокол» в одному з нижчих дивізіонів країни стало погано. У гравця трапився серцевий напад, але арбітр не повірив йому й виніс попередження за симуляцію. Уже пізніше суддя зрозумів трагічність епізоду, коли приїхали лікарі, спортсмен був уже мертвий. Мертвому вже пізно показувати жовту чи червону картку.

ДРУГЕ ЗАПИТАННЯ:

За кого насамперед буду відповідати на Суді?

«Отже, кожний з нас сам за себе дасть відповідь Богові» (Римл. 14:12).

Це тільки тут, живучи на землі, я можу виправдовуватися: «Я вчинив так тому, що мене підштовхнули на це друзі!». Запам'ятайте: за наші вчинки насамперед відповідальні ми особисто, а потім вже ті, хто схиляв нас до злочину.

Ми не обираємо батьків, не вибираємо Батьківщину, не підбираємо час народження чи колір шкіри... Проте є дещо важливіше, за що ми відповідальні і що можемо обрати – це свою вічну долю. Бог кожному з нас зокрема дав розум, волю, якими ми повинні користуватися у прийнятті доленосних рішень.

ТРЕТЄ ЗАПИТАННЯ:

Що повідомляє Святе Письмо про час Суду?

Христос каже: «Адже Син Людський має прийти у славі Свого Отця з ангелами Своїми і тоді віддасть кожному згідно з ділами його» (Матв. 16:27).

Отже, другий прихід Христа – це час відновлення потоптаної справедливості.

Проте чимало людей цікавляться: «Якщо це така вкрай важлива подія для Землі, то чому ж Бог не відкрив конкретної дати, тобто часу і дня Свого приходу й останнього Суду?» Можливо, тому що ми очікували б останнього дня, не знаючи, що останній день для мене може настати сьогодні ввечері чи вночі... Ось чому, коли Бог говорить про спасіння – Він ніколи не говорить «завтра», «колись потім», у Нього тільки – СЬОГОДНІ, НИНІ, НЕГАЙНО!!!

Я, як священнослужитель, часто звершував похоронне служіння, проводжаючи в останню земну дорогу тих, кому ані за роками, ані за станом здоров'я не час було йти в могилу. О, якби смерть дивилася

на красу! Ми б сказали їй, що не найгірші. Якби вона зазирала у паспорт, то ми запевнили б: «Є старші за нас, тому наша черга ще не скоро». Якби вона дивилася на силу, то ми хоч і не «шварценегери», але й не найслабкіші. Якби вона дивилася... та вона не дивиться!!!

Пророк із сумом вигукує: «Бо смерть увійшла в наші вікна, до наших палат увійшла, щоб вирізати дітей з вулиці, із площ – юнаків» (Єрем. 9:20). Завдяки науковим відкриттям медицини, ми навчилися не пускати її через двері, але вона вривається через вікна. Відбуваються видозміни відомих хвороб і мутація вірусів, внаслідок чого ліки не допомагають і з'являються десятки нових хвороб, перед якими лікарі безсилі...

ЧЕТВЕРТЕ ЗАПИТАННЯ:

Як же готуватися нам до Небесного суду?

На підставі чого буде звершуватися Суд над кожною людиною? Що буде тією Конституцією, основним Законом, згідно з яким буде вирішуватися наша доля?

Чи можемо ми, виїжджаючи за кордон, стверджувати: «Я громадянин України і тому на будь-якій території буду дотримуватися своїх законів!» Однозначно, ні! Якщо бажаємо перебувати на території іншої держави і не бути депортованим без права в'їзду, то мусимо дотримуватися Законів тієї держави, куди іммігруємо. Чи не діє такий самий принцип у Божому Царстві: коли ми бажаємо бути громадянами Неба, то повинні вже тут, на Землі, навчитися жити за Божими Законами?

Апостол Яків, перед цим згадуючи дві заповіді із Декалога (в. 11), пише: «Так говоріть і так робіть, як ті, що мають бути суджені Законом свободи» (Якова 2:12).

Здається, все правильно, але доступ до інформації про Небесні Закони сьогодні й у всі часи люди мають різний. Невже всіх судитимуть за одним критерієм? На це запитання Христос відповідає притчею:

«Той же раб, що знав волю свого пана, але не приготувався і не зробив згідно з його волею, буде тяжко битий; той же, що не знав, але зробив щось гідне покарання, буде мало битий. У кожного, кому дано багато, будуть і багато вимагати від нього; і кому багато довірено, це більше будуть вимагати від нього» (Луки 12:47, 48).

Біблія стверджує про те, що кожна людина буде суджена за трьома критеріями:

Igor Корещук

«Так говоріть і так робіть, як ті, що мають бути суджені Законом свободи» (Якова 2:12).

1. Наскільки повно людина знала Божу Істину?

Павло про це пише так: «Бо коли інші народи, не маючи Закону, природно діють згідно з Законом, то вони, не маючи Закону, самі собі є Законом. Вони виявляють, що діло Закону написане в їхніх серцях, про що свідчить їм їхнє сумління і думки, які то засуджують, то виправдовують одна одну» (Римл. 2:14, 15).

2. Скільки людина могла знати?

«За що ж бити слугу, котрий не знав?» – запитає дехто. За байдужість. Він міг запитати господаря, але це його не цікавило. Він вважав: чим менше знаєш, тим менше відповідальності. За цю байдужість і поплатився. Чимало людей кажуть: «Я не бажаю цікавитися духовними речами, і не говоріть мені про Істину, тоді менше відповідатиму перед Богом!». Нам слід пам'ятати, що й на Землі на державному рівні існує положення: незнання закону не звільняє від відповідальності.

3. Скільки людина виконувала із того, що знала?

Перший слуга із притчі Христа відповідь за свідомо непокору, оскільки він думав, що достатньо одних знань без втілення їх у життя та повного послуху. Проте християнство – це не релігія філософії, а віра в дії – з Богом і в Богові. Яка користь, що Йосип Джугашвілі (тобто Сталін) навчався в духовній семінарії, а Карл Маркс у 17 років написав коментар до Євангелія від Івана? Теоретичних богословських знань надто мало для спасіння.

П'ЯТЕ ЗАПИТАННЯ:

Хто ж на тому Суді буде Суддею?

В останній книзі Біблії Апокаліпсис читаємо: «І я побачив іншого ангела, який летів серед неба. Він мав вічну Євангелію, щоб звіщати її жителям землі, – усякому народові, поколінню, племені і народності, – проголошуючи гучним голосом: Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод!» (Об'явл. 14:7).

Цей дивовижний Суддя – Бог, і Його мета – не засудити, а знайти найменший привід і причину для виправдання людини.

Продовження читайте в наступному номері газети

ТВ-програма на листопад (02.11 - 08.11)*



ДЫШИТЕ СВОБОДНО

31 листопада



Хочете кинути палити раз і назавжди? Тоді ця програма для вас!

кожен день, крім п'ятниці **18:00**
повтор **21:30**

Параметри налаштування супутникового телеканалу "Надія":

Канал: **Nadiya TV**
Супутник: **ASTRA-4A, 5° сх.д.**
Частота прийому: **12.284 МГц**
Поляризація: **V, FEC 3/4**
Швидкість потоку: **27.500 Mbit/s**

Дивіться програми телеканалу «Надія» в кабельних мережах України, а також в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
 (093) 50-157-80
 (066) 707-00-05
 (098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами **on-line** на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте на адресу:

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна
 [contact-hope](http://contact-hope.com)



НЕДІЛЯ

2 листопада

06:00 Открытая книга
06:40 Ваша думка
06:50 5 хвилин для вічності
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 Непростое состояние
08:00 Живой Бог
08:30 В центре внимания
09:00 10 дней в верхней горнице
09:30 Вкус здоровья
09:50 Готовим вместе
10:00 О чем говорят женщины
10:30 Пазлы Паркера
11:00 Малюваки
11:20 Мастерская добрых дел
11:30 По ту сторону пригод
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:00 Ломастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Дружболадия
15:00 Я и Ты
16:00 Мужчину и женщину. Сотворил их
16:20 Грани музыки
17:00 Непростое состояние
17:30 Готовим вместе
17:50 Біблія свідчить
18:00 Дышите свободно
19:00 Джем
20:00 ...е Любав
20:30 Модная книга
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:20 Біблія, як вона є
21:30 Дышите свободно
22:30 Всепобеждающая сила молитвы
23:00 О чем говорят женщины
23:20 Біблія, як вона є
23:30 Сила Одного
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Грани музыки

19:00 Родные люди
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 Мужчину и женщину. Сотворил их
21:20 5 хвилин для вічності
21:30 Дышите свободно
22:30 В контексті
23:10 Грани музыки
23:50 Ваша думка
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Под абжуром



ВІВТОРОК

4 листопада

06:00 Вопрос служителю церкви
06:20 Познаем истину
07:00 Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 О чем говорят женщины
08:40 Готовим вместе
09:00 Ранок надії
10:10 5 хвилин для вічності
10:20 Открытая книга
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Великие пророки Библии
12:50 Мамини секреты
13:00 Мужчину и женщину. Сотворил их
13:20 В контексті
14:00 Дружболадия
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Ломастер
15:00 Познавая непостижимое (сурдоперевод)
15:30 Непростое состояние (сурдоперевод)
16:00 Модная книга
16:20 Музична скринька
17:00 Богослужение в храме на Подоле
17:40 Біблія свідчить
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Дышите свободно
19:00 По ту сторону пригод
19:30 10 дней в верхней горнице
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 Детонация
21:30 Дышите свободно
22:30 Біблія, як вона є
22:40 Под абжуром
23:00 Помолитесь за меня
23:50 Біблія свідчить
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Джем



СЕРЕДА

5 листопада

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 По ту сторону пригод
07:00 Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 Готовим вместе
08:40 Вкус здоровья
09:00 Ранок надії
10:10 Помолитесь за меня
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Великие пророки Библии
12:50 Мамини секреты
13:00 Детонация
13:30 Лома Линда 360°
14:00 Малюваки
14:20 Пазлы Паркера
14:50 Мастерская добрых дел

15:00 Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
15:20 О чем говорят женщины (сурдопереклад)
15:40 Вкус здоровья (сурдопереклад)
16:00 Помолитесь за меня
16:50 Настав час
17:00 Всепобеждающая сила молитвы
17:30 ...е Любав
18:00 Дышите свободно
19:00 Дорогами христианства
19:30 Лома Линда 360°
20:00 Так промовляє Біблія
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 О чем говорят женщины
21:20 Духовный дом
21:30 Дышите свободно
22:30 Джем
23:30 5 хвилин для вічності
23:40 Модная книга
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Живой Бог



ЧЕТВЕР

6 ноября

06:00 Сила Одного
06:30 Непростое состояние
07:00 Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 Детонация
08:50 Біблія свідчить
09:00 Ранок надії
10:10 Модная книга
10:30 Біблія продовжує говорити
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Великие пророки Библии
12:50 Мамини секреты
13:00 О чем говорят женщины
13:20 Настав час
13:30 По ту сторону пригод
14:00 Чудесный магазин
14:30 Ломастер
14:50 Історії тітоньки Марії
15:00 10 дней в верхней горнице (сурдопереклад)
15:30 В центре внимания (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
16:50 Біблія, як вона є
17:00 Вісті надії
17:20 Готовим вместе
17:40 Вкус здоровья
18:00 Дышите свободно
19:00 Біблія продовжує говорити
19:30 Библия и современность
20:00 Помолитесь за меня
20:50 Вечірні історії
21:00 Непростое состояние
21:30 Дышите свободно
22:30 Так промовляє Біблія
23:00 Помолитесь за меня
23:50 Ваша думка
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Всепобеждающая сила молитвы
06:00 Познавая непостижимое
06:30 Дорогами христианства



П'ЯТНИЦА

7 листопада



ПОНЕДІЛОК

3 листопада

06:00 Богослужение в храме на Подоле
06:40 Вісті надії
07:00 Ранок надії
08:10 5 хвилин для вічності
08:20 Грани музыки
09:00 Ранок надії
10:10 5 хвилин для вічності
10:20 Настав час
10:30 Живой Бог
11:00 Ранок надії
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Великие пророки Библии
12:50 Мамини секреты
13:00 10 дней в верхней горнице
13:30 Всепобеждающая сила молитвы
14:00 Чудесный магазин
14:30 Малюваки
14:50 Взаправду
15:00 Тора. Пророки. Писания (сурдопереклад)
15:30 Детонация (сурдопереклад)
16:00 Библия и современность
16:30 Живой Бог
17:00 Познавая непостижимое
17:30 Сила Одного
18:00 Дышите свободно

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ програми.



16 грн*

Адвентисти

Фільм режисера Мартіна Дюблмайера з телекомпанії PBS. Відзначений премією «Габріель» - однією з провідних медіаагенцій за «погляд, спрямований на цінності суспільства і людства».

Мова: російська, українська



23 грн*

ДИАГНОЗ: здоровье. Гипертония

Є багато видів лікування гіпертонії. Як серед усього цього переліку вибрати найбільш ефективний і безпечний для себе, пояснить кандидат медичних наук Л. Д. Колобанова.

Мова: російська *пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

Пробач нам, Господи

Пробач нам, Господи, пробач,
Що в світі цім не так ми жили,
Що душу чийсь не краєв плач,
Про свою долю ворожили!

Пробач нам, Господи, пробач,
Що не змогли ми зрозуміти.
Та збережи Ти, Боже, нас,
Бо ми Твої навіки діти.

Пробач нам, Господи, пробач
За всі гріхи, що сотворили!
За всіх прошу, Ти всім пробач,
Що в світі цім не так ми жили.

Валентин Березюк, Хмельницька обл.



«Гра» з Богом

Я не віддам щось цінне тому, кому не довіряю. Перш ніж віддати Богові свої страхи і тривоги, я повинна вірити, що Він розуміє мої проблеми і вирішить їх. Я повинна вірити, що Він править усім і що Він благословенний Володар усього. Якщо не все перебуває під Його керівництвом і мої справи Йому не підвладні, мені не стане легше.

Чи здатні ви дякувати Богові за те, що все в Його владі, Він все направляє? Ваша відповідь свідчить про рівень вашої довіри Йому.

Більшість людей на початку свого християнського шляху здатні довірити свої проблеми Богові. Проте потім починають мучити сумніви: «А раптом у мого чоловіка діабет? Чи знає Бог про це? А що моя дочка потрапила в погану компанію? Чи знає Бог, що в мене рак? Чи знає Бог, що мій син наркоман?»

Виявляється, ми ніби граємо з Богом: «Господи! Ти можеш випустити її. Віддай мені її назад, я сама буду про все турбуватися. Це точно допоможе». Рівень нашої довіри повинен бути вищим, якщо ми хочемо навчитися долати тривогу. Віддайте повністю проблеми Богові і не намагайтеся відібрати їх назад. Ніяких «ігор».

Выбор

Внутри у каждого из нас
Идет борьба с начала века,
В благой момент и в грусти час
Идет борьба за человека.
Внутри у каждого из нас
Частица доброго и злого.
И то важнее для тебя,
Что было взято за основу.
Внутри у каждого из нас
Свобода есть и есть темница.
И здесь решать уже тебе:
Иль с Богом жить, иль там томиться.
Внутри у каждого из нас
Есть две тернистые дороги –
Одна приводит к небесам,
Другая свяжет прочно ноги.
Внутри у каждого из нас
Сейчас идет опасный бой.
Господь желает, чтобы ты
Скорее сделал выбор свой.

Артем Мареев, м. Макіївка, Донецька обл.



«...І не буде палити тебе його полум'я» (Ісаї 43:2)

А. Ліщук



«Коли переходиш через води, Я буду з тобою, а через річки – не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, – не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я» (Ісаї 43:2).

Хотілося б поділитися з вами, дорогі читачі, своїми спогадами з дитинства та молодості про те, як Бог вів мене по життю й оберігав. Народився я в християнській сім'ї. У молодості, подібно до блудного сина, відійшов від Бога, та, незважаючи на це, Він завжди був поруч зі мною, хоч я цього тоді не усвідомлював. Тепер я молюся про те, щоб мої життєві досвіди допомогли багатьом читачам глибоко усвідомити ніжну турботу та милосердя нашого Небесного Отця й довіритися Його люблячим рукам.

П'ятирічним хлопчиком я вперше почув страшне слово «війна». Перше враження, яке залишилося в пам'яті, – німецькі танки та солдати на мотоциклах і автомобілях. У роки війни я пішов до школи, яка знаходилася у звичайній сільській хаті. Палили ми торфом, адже недалеко від нашого села було торфовище. Одного разу я пішов туди з татом. Коли люди вибирають торф, на торфовищі залишаються ями, заповнені водою, ми називали їх «саджавками». Мені було дуже цікаво, наскільки глибока саджавка, я штурхав палкою по дну, доки сам не опинився у воді. Тато встиг витягнути мене з ями. Таких випадків, коли я дивився смерті у вічі, але Бог урятував Своєю сильною рукою, було чимало в моєму житті.

Коли Радянська армія наступала, недалеко від нашої хати солдати встановили самохідну артилерійську установку і здійснювали обстріли німецьких військ. Селяни чули наближення фронту, і тато з дідусем вирили окоп, у якому сховалася наша сім'я та деякі сусіди. Снаряди

перелітали через нашу хату і розривалися за селом, але один летів доволі низько, вдарив у яблуню в саду та розірвався прямо над нашим окопом. Побило наших курей, пошматувало наші небагаті пожитки, які ми мали із собою в окопі, але всі ми залишилися живими й неушкодженими.

Коли снаряд розірвався над нами, ми вирішили не залишатися в окопі, а втікати в льох. Потрібно було пробігти близько п'ятидесяти метрів під кулями та снарядами. Кулі біля вуха дзижчали, снарядами голосно розривалися – мені малому тоді було дуже страшно. Тоді старший брат схопив мене за руку і щодуху перебіг через подвір'я до льоху. Знову Господь Своєю рукою зберіг нас. Коли ми прибігли, у нашому льосі вже був військовий, який коригував вогонь артилерії. Там ми просиділи цілу ніч, а вранці військовий сказав, що тут залишатися небезпечно, бо німці зараз будуть атакувати, і порадив іти на схід. Ми взяли свій невеликий домашній скарб і вирушили на схід.

Зараз, коли я згадую про це, спливають у пам'яті слова чудової обітницї: «Коли переходиш через води, Я буду з тобою, а через річки – не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, – не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я» (Ісаї 43:2). Таким чином, наша сім'я була збережена в полум'ї війни тільки завдяки Божій охороні.

Коли я виріс, то вирішив стати гірником. Довелося працювати в шахті на Донбасі. Там трапився ще один випадок, коли Бог захистив мене. Ми з

напарником працювали в нічну зміну. Я направив баддю в розтруб, стежив, щоб вона не розхитувалася і не крутилася під час підйому чи спуску. Відповідно до вимог техніки безпеки потрібно було прив'язуватися ремнем, але я цього не зробив. Уночі дуже хочеться спати, але раптом я відчув, ніби мене хтось штовхнув. Подивився, а одна моя нога вже над глибоким отвором. За лічені секунди я впав би, але милостивий Господь урятував мене.

Пізніше я працював слюсарем і гірничим майстром на дільниці вентиляції. Ця дільниця працювала й у вихідні та святкові дні. Ми повинні були завжди перевіряти наявність метану. Якось у свято ми вдвох з напарником спустилися в шахту перевірити наявність газу. Відповідно до інструкції з техніки безпеки працівники повинні ходити вдвох, але ми вирішили розділитися і швидше пройти маршрут по одному. Мені потрібно було обійти лаву, але я вирішив пролізти через неї. Місця там було приблизно шістдесят сантиметрів заввишки, довелося повзти. Я повз і відчував, як зникають сили, кидає в піт, хочеться хоч трохи відпочити. Я розумів, що якщо буду відпочивати, то не доповзу, не вистачить сил. Згадалося, як мама повчала ще в дитинстві: коли ти на морозі хочеш спати, не спи, бо замерзнеш. Подумавши про це, я з останніх сил виповз на свіже повітря. Так Бог через настанови моєї доброї матері вже не вперше врятував мене життя.

«Розум людини обдумує путь її, але кроки її наставляє Господь» (Прип. 16:9).

ГОСПОДЬ – МОЯ СИЛА

У житті є час радіти і час журитися, часи прямих і часи звивистих доріг. Коли на серці лежить тягар, чи покладаєте ви свою надію на Бога? Чи розумієте ви всю Його велич і чи можете сказати разом з пророком Авакумом, що праведний житиме вірою своєю? Усі ми потребуємо віри, яка вистіє, навіть коли нам не зрозуміло, що робить Бог, але ми бачимо Його руку в нашому житті, тому говоримо: «Але

й тоді я буду вірити Тобі». «То я Господом тішитись буду й тоді, радітиму Богом спасіння свого!» (Авак. 3:18)

Я не знаю ваших жалів: «Нехай» батьки не розуміють і не підтримують мене... «Нехай» у мене немає дружини... «Нехай» чоловік засмучує мене... «Нехай» я втомилася... «Нехай» я відчуваю біль... Нехай, нехай, нехай... Я ВСЕ ОДНО БУДУ ВІРИТИ ГОСПОДУ БОГОВІ. ВІН – МОЯ СИЛА.



Мимо текла река

Em B7 Em

1. Ми-мо те - кла, те - кла ре - ка, Плы-ли ку - да - то о - бла -
 2. Е - сли ко - гда - то у - ста - вал, Он не - и - змен - но на - пе -
 3. Дом - э - то то, ку - да го - тов Ты возвра-ща-ть-ся вно-вь и

D7 G

ка, Шёл че - ло - век, бы - ла до - ро - га не - ле - гка,
 вал Пе - сню лю - би - му - ю сво - ю, ту, что по - ю:
 вно-вь, Я - ро - стным, до - брым, не - жным, злым, е - ле - жи - вым,

E7 Am Em

И че - ло - век ме - чтал о том, Что он по - стро-ит где-то
 Дом, как и - зве - стновсем да - вно - э - то не сте - ны, не о -
 Дом - э - то там, где вас по - ймут, Там, где на - де - ю - тся и

B7 Em

1 дом, И по - се - /ли - тся сча - стье в нём В до - ме о дном.
 кно, Да - же и /сту - лья со сто - лом - Э - то не дом.
 ждуть, Где ты за - /бу - дешь о пло - хом - Э - то твой дом.

E7 B7 Em

2 И че - ло /ли - тся сча - стье в нём - В до - ме о - дном.
 Дом, как и /сту - лья со сто - лом - Э - то не дом.
 Дом - э - то /будешь о пло - хом - Э - то твой дом.

НАШ РІВЕНЬ ДОВІРИ

Коли в нашому розумі виникають страхи, запитаймо себе, до чого ми більше схильні: судити про Бога за обставинами, які нам незрозумілі, чи судити про обставини з погляду знань про Бога.

В Ісаї 41:10 сказано: «Не бійся, з тобою-бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю». Ми можемо тільки тоді цілком довіритися Богові, коли розмірковуємо про Нього, а не про наші обставини.

Натхнений Богом Давид у Псал. 141:8 велить звернути погляд до Господа і шукати притулок у Ньому. У Псал. 112:7 сказано: «Не боїться він звістки лихого, його серце міцне, надію складає на Господа!». Тільки звернувши серця до нашого люблячого Владики, ми зможемо перебувати в мирі, незважаючи на свої страхи. Як чудово знати, що Господь підтримує нас і зміцнює наші серця в прагненні звернутися до Нього!

Можливо, ви читали ці вірші чи навіть вивчили їх напам'ять. Проте дозволяйте запитати, чи справді ви довіряєте Богові? Це запитання має два можливих

значення. Перше: «Чи можете ви довіритися Богові?» Чи можна покласти на Нього у важкі часи? Друге значення також важливе: «Чи здатні ви довіритися Богові?» Як у вас стосунки з Господом? Чи є у вас впевненість, що Він з вами, навіть якщо не бачите ніяких зовнішніх ознак Його присутності та Його могутності?

Пам'ятайте: спокій і задоволення в душі залежать від наших відносин із Богом, а не від обставин. Наші «а що, якщо» або спрямовують нас до Бога та віри, або приводять до занепокоєння і спроб самостійно вирішити свої проблеми. Тільки Бог дає мир і задоволення; без Нього ж тривога і неспокій принесуть хвороби та страждання.



Такий Бог



Миколка вийшов з дому і зупинився, не знаючи, що робити далі. «А може, не їхати? Я був сьогодні нечемним, з мамою грубо розмовляв, братика образив».

«І ти думаєш після цього всього отримати Боже благословення?» – пролунав у серці хлопця якийсь голос. Однак дуже хочеться поїхати у велику церкву, послухати гарний хор, гостей із-за кордону. Хоча в містечку, де живе Миколка, також є церква, але вона маленька, та й сьогодні будній день, служіння немає. А там, у великому місті, буде урочисте богослужіння з приводу приїзду зарубіжних гостей.

«А, байдуже, їду!» – вирішив хлопець і попрямував на зупинку.

Автобуси в містечку Миколи лише прохідні, тому іноді доводиться довгенько стояти на вітрі й морозі, поки дочекається транспорту. От і тепер на зупинці – ні душі, очевидно, автобус нещодавно поїхав. Різкий холодний вітер бив по обличчю колючими сніжинками, а в серденьку знову залунав такий самий колючий, як ці сніжинки, голос: «Ти думав нагрішити, наробити зла і спокійненько поїхати до церкви? Е, ні! Так не буває!»

Раптом на горизонті з'явився автобус. Хлопець підняв руку, але водій навіть не подивився в його бік і промчав повз розчарованого Миколку.

– Та ти не переживай, – заспокоїв якийсь дядечко. – Зараз буде їхати сокальський автобус, той обов'язково зупиниться.

Підїхала вантажівка, дядечко зупинив її, заліз у теплу кабіну й поїхав, а Микола знову залишився стояти на вітрі й морозі.

«А що я тобі казав? – насмішковано заговорив внутрішній голос. – Грішників Бог не благословляє!»



Та ось на дорозі знову з'явився автобус. Однак ще здалеку було видно, як він перехилився на один бік, – переповнений.

– Господи! – почав благати Миколка. –

Прости мені все те погане, що я сьогодні наробив! Дай, щоб автобус зупинився!

Хлопець почав відчайдушно махати, потім склав руки у благальному жесті, але водій розвів руками, даючи зрозуміти, що взяти його нікуди, і поїхав далі.

О, тепер внутрішній голос не просто говорив, а кричав: «Ти думав нагрішити, попросити пробачення, і за мить тобі все проститься? Куди там! Спокутай тепер свою провину!»

Почав падати лапятий сніг, знялася хуртовина... Раптом зі снігової пелени виринув блискучий червоний «Ікарус». Микола, без усякої надії, машинально підняв руку, автобус м'яко загальмував, автоматично відкрився двері, і хлопець, як уві сні, не вірячи тому, що сталося, увійшов у теплий напівпорожній салон. Опустився в зручне крісло, заплющив очі від насолоди й уявив собі, як би він стояв на одній нозі, стиснутий звідусіль пасажирами в тих двох попередніх автобусах.

– Господи! – молився він. – Мама мені говорила, що Ти добрий, що Ти не поводишся з нами так, як ми заслуговуємо, але що Ти такий, такий... я ніколи не знав. Дякую Тобі, що Ти такий...

О. С.

Поезія для дітей

Подячні молитви

1.

Мій Господи, я дякую Тобі
За те, що Ти створив мене в любові,
За подих, погляд, світ, що є в мені,
За всю ту ніжність, що довкола є доволі.

2.

Мій Боже, дякую за перемоги
І за поразки дякую Тобі.
Бо через них даєш мені Ти змогу
Пізнати цноти і недоліки мої.

3.

Нехай прославиться по всій землі
Твоє ім'я святе, мій Боже!
Ти все створив у простоті,
Любов стоїть же на сторожі.
Вона безмежна і стрімка,
Неначе вітер, подих, диво.
Вона – як зірка та ясна,
Що на Різдво святе ясніла.

4.

Усе, мій Господи, від Тебе:
Випробування й радість злету.
Ти все мені даєш в любові,
Щоб серце зріло в ній доволі.
Коли сумую - Ти сумуєш,
Коли рятую - Ти рятуєш,
Коли я милість проявляю,
То цим Тебе я прославляю.
Коли я плачу - Ти страждаєш,
Коли літаю - Ти тримаєш.
Коли спіткнувся, впав в багнюку -
Ти подаєш в любові руку.
На небо гляну - Ти на ньому,
На землю - знову Ти у всьому.
На все, що бачу я довкола,
Є Божа Твоя свята воля.

Молитва за тата

Вже ранок світ поцілував
І жвавість людям дарував.
Татусь виходить за поріг,
Він має декілька доріг.
Мій Господи, його весь час пильнуй
І в серці Ти його папуй.
А ще ангелика пошли,
Щоб він беріг його завжди.
Щоб від лихого захистив
І від неправди боронив.

Молитва за маму

Прийми молитву, Господи, за маму.
Пошли здоров'я їй, любов і шану,
Щоб сум не полонив її серденька,
Бо краща в світі вона в мене ненька.

Людмила Гридковець

СІМЕЙНИЙ БЮДЖЕТ

Руслан Бедов

Болючою темою для багатьох сімей є управління фінансами. Кому краще довірити гаманець – чоловікові чи дружині? Хто повинен складати бюджет? Хто вирішує, як і на що витратити гроші? Існує принаймні чотири моделі поведінки, що заважають подружжю гармонійно будувати свої фінансові відносини. Розглянемо їх особливості.



ГРОШИМА ПОВНІСТЮ РОЗПОРЯДЖАЄТЬСЯ ХТОСЬ ОДИН З ПОДРУЖЖЯ

Часто в таких сім'ях психологічно відчувається одностороння залежність від одного з подружжя, яка з часом може обростати елементами шантажу: «Якщо не будеш робити те, що я тобі кажу, грошей більше не отримаєш!» Ця модель нерідко призводить до деструктивних відносин у шлюбі, оскільки позбавляє одну половину права на власну думку і свідчить про бажання другої половини узурпувати владу, що саме по собі властиво авторитарним людям. Ні про яке «плекання любові» в такому разі не може бути й мови.

КОЖЕН ІЗ ПОДРУЖЖЯ МАЄ СВОЇ ГРОШІ

І не тільки має, а й розпоряджається ними виключно на власний розсуд. За такої системи, по-перше, не враховується характер спільності. Адже сім'я – це єдине ціле. Подружжя цілісність повинна зберігатися у всіх сферах сімейного життя. Які-небудь розділення, зокрема й фінансові, несуть серйозну загрозу і можуть призвести до розриву цілісності сім'ї як такої. По-друге, виникають складнощі в забезпе-

ченні загального побуту. Як би скрупульозно не розподілялися обов'язки, завжди знайдеться витратна стаття, яку ніхто з подружжя не захоче вважати своєю. Як наслідок – конфлікт. А як бути, наприклад, якщо з об'єктивних причин в одного з подружжя не виявилось достатньо коштів для покриття поточних витрат? Займатися у чоловіка (чи дружини)? Усе це було б смішно, коли б не було так сумно...

СКУПІСТЬ ТАЄМНОГО ДИКТАТОРА

Ще одним приводом для конфліктів може стати скупість. Цей порок сімейних фінансів зазвичай проявляється тоді, коли хтось у родині має неявну владу над грошима. Цей «таємний диктатор» дуже болюче реагує на будь-які плановані або непередбачені витрати, навіть якщо вони виправдані необхідністю. Через кожну копійку можуть влаштовуватися скандали, ставитися звинувачення в марнотратності і т. ін. Скупість – це передусім психологічна проблема, комплекс, що сформувався ще в ранньому дитинстві внаслідок неправильного виховання або важких життєвих обставин. Скупість породжується неогрунтованим страхом перед уявною бідністю, плаче в душі егоїзм, заважаючи бачити потреби близьких людей.

ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД РІДНІ

Психологічна залежність від родичів також може стати причиною грошових непорозумінь у сім'ї, тому повинна бути викорінена якомога швидше. Ніхто не повинен втручатися у фінансові питання нової сім'ї. Тільки так можна досягти гармонії в цій сфері шлюбу.

ЯК НАЛАГОДИТИ СТОСУНКИ?

Зауважте, що в корені всіх вищезазначених проблем лежать комплекси та вади характеру подружжя. Цілеспрямована робота над собою, замість зациклення на конфлікті, подарує вам путівку в світ щастя та взаєморозуміння.

Отже, щоб уникнути конфліктів, пов'язаних з грошима, найкраще організувати спільний побут таким чином, щоб питання розподілу грошей вирішувалися подружжям колегіально, незалежно від того, хто з них є джерелом основного доходу в родині. А якщо у вас є маленькі діти, то в цілях виховання звертайте їхню увагу на те, як у вашій родині розподіляються кошти. Проявляйте максимум поваги до думки вашої «половинки» і уважність до його (чи її) потреб, тоді родина буде посправжньому щасливою.

ОСВІДЧЕННЯ

Ключ повернувся в замку, і, як переважаний пакетами автомобіль, на порозі з'явився глава сім'ї, під любовної опікою котрого перебуває двоє життєрадісних діточок і мила дружина, яку він щодня радує ніжними словами та приємними жестами.

Наступного дня виповнювалося десять років з дня їхнього весілля, на сімейній нараді було вирішено влаштувати грандіозне свято, де будуть і гості.

Двері кухні відчинилися, і осяйна усмішка дружини, стурбованої приємними приготуваннями на завтра, погасла так само швидко, як і з'явилася.

– Що з тобою? Тобі погано? Що з твоїм обличчям, ти такий блідий! – запитала вона.

Він поклав на підлогу пакети з продуктами і, загадково дивлячись на неї, коротко сказав:

– Нам потрібно поговорити, негайно! Облиш усе і йди в кімнату!

Стурбованість охопила її, як холодна хвиля.

Батько сімейства відчинив двері й сказав серйозним тоном двом дітям, які були зайняті чимось своїм, що було б дуже добре їм не шуміти, тому що їм з мамою треба обговорити дуже серйозні речі.

Діти, які ніколи не бачили свого батька таким схвилованим, миттєво притихли, але цікавість їх не покидала.

– Завісь штори, щоб нас ніхто не бачив! – сказав чоловік дружині.

Вона механічно підкорилася і налякана сіла на канапу навпроти нього. Зняла фартух і пристально на нього подивилася.

– Іди вимкни радіо, тому що я не хочу чути

ані звуку.

Дружина побігла виконувати наказ чоловіка, якого вона ніколи не бачила таким стурбованим чим-небудь.

– Будь ласка, не нагнітай атмосферу і скажи мені, що сталося! – наполягала вона.

– У тебе ще щось на пліті або в печі є? Якщо є – прибери все! – сказав він ще таємничіше. І вимкни телефон, щоб ніхто нас не потурбував! – крикнув він їй услід.

Діти відчинили двері, щоб підслухати розмову батьків.

З її очей уже були готові покотитися сльози, яких давно вже не було на її зазвичай щасливому і задоволеному обличчі.

– Сталося щось із нашими батьками? – запитала вона нетерпляче.

– Ні! Це щось важливіше й іншого характеру! – підвищував він напруження.

– Здається, нам доведеться скасувати всі наші приготування на завтра! – сказала дружина, налякана тим, що їй слід було почути далі.

– Ти готова почути це сьогодні ввечері чи хочеш, щоб я змилосердився над тобою й сказав це завтра? – сказав він, доводячи ситуацію до межі.

– Я не витримаю до завтра! Благаю тебе, скажи мені зараз, або в мене буде розрив серця.

– Добре, люба! Я повинен тобі сказати дещо, тому що я більше не можу це тримати в собі.

Її очі округлилися від цікавості. Вона вже ледве дихала від хвилювання. У дитячій – ні звуку. Потім двері коротко рипнули, вірна ознака, що малеча вже налаштувала радари.

– Так ось, що я хотів тобі сказати: я тебе люблю, – сказав він чітко і не поспішаючи, розсіявши таємницю, і на його обличчі знову відбилася його звичайна тепла усмішка.

– Що? – видихнула вона. Ти велів мені вимкнути плиту на кухні, телефон і радіо, завісити штори, щоб освідчитися мені в коханні?

– Так, і не шкодую про це! – сказав він спокійно, задоволений своєю витівкою. Перед словом «люблю тебе» будь-яка діяльність повинна призупинитися! – патетично заявив він.

– Навіть моє серце? Ти розумієш, як ти схвилював мене?

Наступної миті всі декоративні подушки в кімнаті полетіли у «ворога».

Діти, видавши переможний клич, із захопленням втрутилися в розгاردіаш.

– Бийте його, зв'яжіть його, і щоб він десять років був без води та їжі! – звеліла вона малюкам, разом з ними «караючи» того, хто приніс у будинок цю «таємничу» звістку.

Сцена була просто шалена, але й освідчення в коханні було безпрецедентним, і воно сподобалося, хоч і коштувало кілька тривожних хвилин.

Там, на килимі в ідальні, любов осявала своїм світлом їхні обличчя. Тому що вони вміли виражати її.

Георгій Уба



ГАРБУЗ – НАЙКОРИСНІШИЙ ОСІННІЙ ПРОДУКТ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ТА КРАСИ



Мало який осінній овоч може зрівнятися за своїми корисними якостями з гарбузом. До речі, чи відомо вам, що гарбуз, як і кавун, – ягода?

Люди з давніх часів вживали в їжу гарбузини (саме так правильно називати плоди гарбуза). Сучасні фахівці зі здорового харчування підтверджують: гарбуз цінний не лише своїми смаковими, але й лікувальними властивостями. Ця ягода – справжній природний вітамінно-мінеральний комплекс.

Головним багатством гарбуза є бета-каротин – пігмент, який є провітамінном вітаміна А, потужний антиоксидант, має імуностимулювальну й адаптогенну дію. Помаранчеві сорти гарбуза містять навіть більше бета-каротину, ніж морква. Крім того, гарбуз багатий на вітаміни С, В1, В2, РР, Е. У ньому багато калію, кальцію, заліза, магнію, цинку, кремнію, фтору.

ЛІКУВАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ ГАРБУЗА

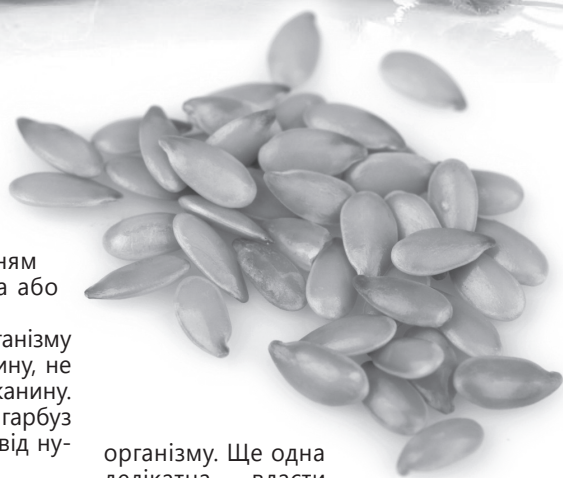
Лікарі рекомендують гарбуз людям, які страждають від захворювань серцево-судинної системи і гіпертонії. Свіжий сік гарбуза допомагає при хронічних запорах, запаленнях се-

човивідної системи, нирковій недостатності, геморої та нервових розладах. Крім того, гарбузовий сік допомагає сильній статі підтримувати тонус, а також рятує від безсоння (при проблемах із засинанням потрібно пити на ніч сік гарбуза або відвар гарбуза з медом).

Гарбуз добре виводить з організму надлишки солі та непотрібну рідину, не вражаючи при цьому ниркову тканину. При токсикозі під час вагітності гарбуз можна використовувати як засіб від нудоти.

Гарбузова каша обов'язково має бути в раціоні тих, хто хоче схуднути: гарбуз малокалорійний і багатий на клітковину, він нормалізує обмін речовин і виводить з організму шлаки. Також гарбуз підходить тим, хто страждає від захворювань ШКТ з підвищеною кислотністю. Відвар м'якоти гарбуза – натуральний жарознижувачий засіб.

Дуже корисне насіння гарбуза. Воно містить жири, білки, вітаміни та мінеральні солі, але особливо багато в гарбузовому насінні вітаміну Е, який попереджає передчасне старіння, а також солей цинку, необхідних для нормального розвитку чоловічого



організму. Ще одна делікатна властивість насіння гарбуза – вони «проганяють» глисти.

ЯК ВИБИРАТИ ГАРБУЗ

Не спокушайтеся великим розміром гарбуза: «велетні» зазвичай належать до кормових сортів. Краще купити на ринку скибочку вже розрізаного плоду, попередньо його спробувавши. Або шукайте конкретний сорт за відомими вам властивостями і якостями.

Гарбуз можна заморожувати – він не втрачає своїх корисних якостей. Проте заморожувати краще все ж таки невеликі порції.

РЕЦЕПТИ

Маринований гарбуз по-корейськи

Інгредієнти:

- Гарбуз – 500 г
- Часник – 2 зубчики
- Цибуля – 1 шт.
- Олія – 2 столових ложки
- Мед – 1 столова ложка
- Щіпка лимонної кислоти
- Приправа для моркви по-корейськи – 2 чайні ложки
- Сіль за смаком

Приготування

Очистіть гарбуз, натріть на середній терці. Цибулю поріжте й обсмажте на олії до золотистого кольору. Перекладіть цибулю в миску з гарбузом, перемішайте. Туди ж додайте дрібно нарізаний часник, мед, лимонну кислоту, приправу та сіль. Усе добре перемішайте, перекладіть у банку і прикрийте кришкою. Поставте закуску в холодильник на 4 години.



Гарбузові хлібці на йогурті



Інгредієнти:

- Гарбуз – 200 г
- Дріжджі (сухі) – 1 ч. л.
- Вода – 100 мл
- Гарбузове пюре – 100 мл
- Олія – 100 мл
- Йогурт (брала турецький 10 %) – 100 мл
- Шавлія (сухий) – 1 ч. л.
- Сіль – 1 ч. л.
- Пшенична мука – 540 г

Приготування

Почнемо з гарбуза. Зріжте з нього шкірку і поріжте шматочками, покладіть варити. Коли шматочки гарбуза будуть м'якими, злийте воду, зробіть пюре. Насипте в миску дріжджі, налейте води, додайте гарбузове пюре, йогурт, сіль, шавлію, олію. Добре перемішайте і висипте борошно, залишивши трохи для підсипки робочого стола.

Тісто накрийте і покладіть у холодне місце мінімум години на 4. Можна на всю ніч. Потім дістаньте тісто і розкачайте в пласт товщиною близько 2 см. Поділіть на 12 частин. Перекладіть на лист і залишіть на 30 хвилин, щоб воно підійшло. Покладіть у нагріту до 250° С духовку на середину. Випікайте 15-17 хвилин. Дуже смакує з джемом.



Гарбуз для краси

З гарбуза, багатого на вітаміни, можна готувати чудові маски для обличчя.



Поживна маска

У 3 ст. л. перетертої вареної м'якоти гарбуза додайте яєчний жовток і чайну ложку меду. Нанесіть маску на обличчя теплою на 10-15 хвилин, а потім змийте холодною водою. Щоб позбутися вугрів, звужити пори й усунути жирний блиск на чолі та носі, корисно протирати обличчя шматочком гарбуза.



Маска для сухої шкіри

2 ст. л. вареного гарбуза добре збийте і змішайте зі столовою ложкою оливкової або іншої рослинної олії. Нанесіть маску на обличчя на 20 хвилин, потім змийте прохолодною водою.

Маска з гарбуза для жирної шкіри

Відваріть шматочки гарбуза в невеликій кількості води і перетріть. Змішайте 2 ст. л. перетертого гарбуза з 1 ст. л. соєвої олії. Нанесіть маску на обличчя на 20 хвилин, після чого змийте теплою і сполосніть холодною водою.

Маска для чутливої шкіри

Змішайте 1/3 склянки гарбузового соку з 3 ст. л. вівсяної муки, додайте 1 яєчний жовток і 1 ст. л. меду. Усі компоненти ретельно перемішайте, а потім збийте за допомогою міксера. Нанесіть маску на попередньо очищену шкіру на 15 хвилин, після чого змийте теплою водою.



УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

www.ugi.edu.ua

Економічний факультет

Фінанси і кредит

Менеджмент ЗЕД

Економічна кібернетика

інформаційні системи
в економіці

Гуманітарний факультет

Журналістика

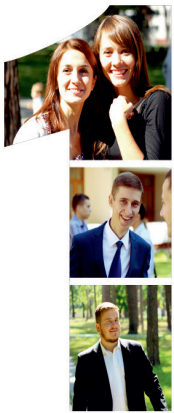
Філологія

англійська та німецька мови

Фізичне виховання

Філософія

релігієзнавство



років

21-22 листопада

ЮВІЛЕЙ

Тел.: +38 (04597) 49-796; +38 (093) 657-16-69;
08292 Україна, м. Буча, вул. Інститутська, 14

Якщо у Ваше життя прийшла біда чи
будь-які труднощі - зверніться до нас,
ми готові за Вас молитися!

Надія
КОНТАКТ-ЦЕНТР
www.contact-hope.com

Цілодобова телефонна лінія довіри
працює спеціально для Вас.

Молитовна допомога

Декілька молитовних груп і
священнослужителі будуть
молитися за Вашу проблему,
щоб Бог вирішив усе
найкращим чином.



Також за Вашим бажанням прохання будуть передані до
телевізійної програми "Помолитесь за мене" на телеканалі
"Надія", де теж будуть звершуватися молитви за Вас.

Ви можете зв'язатися з нами будь-яким зручним для Вас методом:

Телефон в Україні:

0 (800) 50 157 80 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів України)

МТС +38 066 707 000 5

КИЇВСТАР +38 098 707 000 5

ІЛІС +38 093 50 157 80

24/7

Телефон у Росії:

8 (800) 100 18 44 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів Росії)

contact-hope

molitva@contact-hope.com

СХІДНИЙ ЯНГОЛ Благодійний проект

Зараз не місце байдужості - запрошуємо всіх
небайдужих приєднатися до проекту.
Ваші фінанси, матеріальна або фізична
допомога стане неоціненним внеском
і принесе надію багатьом українцям.

Детальніше на сайті:
angel.hope.ua

КОНТАКТ-ЦЕНТР:

0 (800) 50 157 80

+38 (066) 707 000 5

+38 (093) 50 157 80

+38 (098) 707 000 5

Організатори:

ТК "Надія"



hope.ua

Церква АСД



за підтримки МР



...це можливість

ЗМІНИТИ ЧИЄСЬ ЖИТТЯ

angel.hope.ua

Шановні читачі! Редакція звертається з проханням до вас не використовувати християнську друковану продукцію в побутових цілях. Якщо ви її прочитали, подаруйте іншим. Божих вам благословень!

Наша адреса:

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Олена Мехоношина, Ганна Борисовська
Дизайн та верстка: Тетяни Романко
Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
також право редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідчення про державну реєстрацію
Серія КВ №8176 від 03.12.2003



www.lifesource.com.ua